

Sevgi ve Bilgi Paylaştıkça Artar

ARGÜDEN Akademi tarafından hazırlanan "Sağlıklı Karar Alma" konu başlıklı yazının kaynağı için lütfen [tıklayınız](#).

Toplumsal açıdan yaşam kalitesini değerlendirirken sadece belli bir zaman kesitindeki durumu değil, gelecek nesiller için nasıl bir ortam hazırlandığı konusu da değerlendirilmelidir. Zenginliğini sadece zevk ve sefa için kullanıp, gelecek nesillerin yetiştirilmesine yeterli kaynak ayırmayan veya bugünkü zenginlik için çevreyi kirletmekten çekinmeyip gelecek nesillere çözülmesi güç sorunlar bırakan toplumların da yaşam kalitesinin iyi olduğu söylenebilir mi? Bu nedenle, yaşam kalitesinin en temel boyutlarından birisi de **sürdürülebilirliktir**.

Yaşam kalitesini belirleyen önemli bir boyut da **sorumluluk üstlenerek başkaları için faydalı olabilmektir**. Çünkü paylaşma ve yardım, davranışları ve bu davranışların sonucunda kişinin hissettiği manevi tatmin duygusunu artırır.

Bugün de insanlığı tehdit eden en önemli unsurlardan biri insanların belli farklılıklara odaklanarak "biz" ve "öteki" ayrımı yapmalarıdır. Önümüzdeki en önemli medeniyet sınavı gelecek nesillerin zihinlerinde "biz" ve "öteki" kavramları yaratmak yerine, insanların karşılıklı bağımlılığını ve her bir bireyin bir dünya vatandaşı olduğunu anlatan '**İçinde dünya olmayan, dünya içinde olamaz**' anlayışını hâkim kılacak bir eğitim sistemini oluşturmaktır.

Bu yaklaşım için farklılıkların bir zenginlik kaynağı olduğunu anlayan Anadolu geleneğine başvurmayı düşünmeliyiz. Anadolu geleneğinde çok önemli bir yeri olan tasavvuf felsefesi, hoşgörü ve ahenge dayanır. Yunus Emre, Hacı Bektaş Veli, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî gibi büyük şair ve düşünürler farklılıkları bir zenginlik kaynağı olarak görmüşlerdir. Mevlânâ'nın Konya yakınlarındaki bazı manastırları, sık sık ziyaret ettiği, sohbetlerine katılanlar arasında muhtelif Hıristiyan ve Yahudi cemaatlerinden kişilerin bulunduğu ve hatta İstanbul'dan bile rahiplerin onunla görüşmeye geldiği kayıtlara geçmiştir.

Biz ve öteki kavramları insanları pastanın büyütülmesine değil, onun paylaşılmasına odaklıyor. Oysa barış ve birliktelikle sorunların üstesinden gelmeyi hedefleyen insanlık, kendi yaşamını daha kaliteli hale getirebilecektir.

Zaten, insanları daha kaliteli bir yaşama taşımayı hedefleyen dinlerin özünde de bu anlayış var. **“Kendin için ne istersen, başkaları için de onu iste”** denen altın kuralı özetleyen büyük tasavvuf şairi ve düşünürü Yunus Emre'nin sözleriyle:

***Sen sana ne sanırsan,
Ayrığa da onu san;
Dört Kitabın manası,
Budur, eğer var ise...***

Anadolu tarihinin önemli unsurlarından olan Ahiliğin ahlak tüzüğü de bu kavramı şu şekilde ifade ediyor:

***Bütün insanlara tek nazarla, iyi gözle baka.
Nefse galip ola.
Kendine istediğini başkalarına da isteye.***

Anadolu'nun kadim kültüründe var olan bu anlayışı yaşatabilmek ve yayabilmek gelecekte de yaşam kalitesini geliştirmenin en önemli aracı olacak. Çünkü bu anlayış, insanların birbirlerine ve oluşturdukları kurumlara güven duymalarının temelidir. Güven eksikliği ise sürtünme katsayısının yüksek olduğu ortamlar gibi enerjinin boşa harcanmasına ve gelişmenin sekteye uğramasına neden olur.

Hayatta mutluluk olumlu düşünce ile başlar, olumlu söylem ve eylemlerle gelişir, paylaşılan sevgi ve bilgiyle doruğa erişir. Yaşam kalitesini geliştirmenin aracı ise kurumlarına güven duyulan bir toplum oluşturmaktır.

YAZAR

Dr. Yılmaz ARGÜDEN

ARGE Danışmanlık, Yönetim Kurulu Başkanı